TAINELE LUI MOS CRACIUN

DE

CONSTANTIN STELIAN

Mamei mele

Doamnei Elena Mihăilescu

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Desenele volumului de față se datoresc D-nei

Elena Aldea-Sabo și D-lor Octav

Anghelută și T. Gh. Tudor, cărora

le aduc mulțumirile mele pe această cale.

Autorul

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CONSTANTIN STELIAN

TAINELE
LUI
MOȘ-CRĂCIUN

EDIȚIA II-a
REVĂZUTĂ ȘI ADĂOGITĂ

Cu autorizația Ministerului
Instrucțiunii Publice No. 26.959 927

BUCUREȘTI
Tip. „M. M. Antonescu", Str. Luterană, 18
1933

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TAINELE LUI MOŞ-CRĂCIUN

—„Mamă-Mare, cum se face
că bătrânul Moş-Crăciun,
de atâta vreme'ncoace,
n'a murit şi-i tot pe drum ?

...Şi-apoi, uite, niciodată,
de când sunt, nu l'am văzut.
Se aude'n lumea toată
că e mic şi necrescut,

c'are'n spate o desagă
şi'n ea multe jucării,
şi, umblând prin lumea'ntreagă,
le împarte la copii.

Şi vezi, nu'nţeleg eu iară:
raista lui nu se goleşte?
Vine jucării să ceară?
Sau să fure? „Şterpeleşte"

BCU IAŞI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

dela librării din ele?
Căci pe-acolo nu mai sânt
când coboară dintre stele
Moș-Crăciun-ul pe pământ!

Iar m'am străduit zadarnic
să'nțeleg pe Moș-Crăciun:
cum cu cei săraci nu-i darnic
și cu cei bogați e bun?!

La colegii mei, sărmanii!
— silitori, dar toți sărmani —
nu știu cum, dar în toți anii
n'a lăsat nimic, nici bani!...

BCU IAȘI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

Vezi! și mie cât de multe
mi-a adus — și sunt bogat —
— Dac'ar fi putut s'asculte
chiar pe el l'ași fi'ntrebat...

— „Ei, acuma taci, nepoate,
să-ți răspund la toate eu:
Moș-Crăciun nicicând nu poate
a muri, că-i Dumnezeu.

La copii el nu se-arată
fiindcă are-o barbă mare
și-o spinare cocoșată
și-i sbârcit, sărmanul, tare.

BCU IAȘI CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

Deaceea el se teme
să nu-i sperie, cumvà.
Să mai treacă încă vreme
și pe urmă-l vei vedeà.

Jucăriile 'nainte
le aduce'n librării
spre a ști cine-i cuminte
din mulțimea de copii.

Pe copiii făr'avere
doar de formă-i ocolește.
Și atâtea făr'a cere,
la bogați el dăruiește

BCU IASI CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

într'adins, ca cei ce multe
au primit în dar, răsplată,
voia Domnului s'asculte
să'mpartă la lumea toată...

Astfel tu, ce ai de toate,
voia Domnului să faci,
dă, din ce-ai primit, o parte
şi copiilor săraci.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PĂPUȘA MEA ȘI MAMA EI

— După M. Blanc —

Pentru Jenny Iordăchescu

Păpușa mea cu păr bălai
îmi zice totdeauna *mamă*.
Ce fericire e să ai
copii cuminți o, nu-ți dai seamă!
Ea-mi zice totdeauna mamă.

De dragă ce mi-i, n'are nume.
Mă înțelege tot ce-i spun.
Ea a venit din altă lume
pe care-o știe Moș-Crăciun.
...Și mă'nțelege tot ce-i spun.

BCU "Lucian Blaga" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

In tot ce face, seamăn n'are;
e-așà cuminte, liniștită.
Ea chiar la joc, e-ascultătoare,
de mine'n veci nedespărțită,
cuminte, blândă, liniștită.

La urmă, când o chem să vie,
este atentă, cumpătată;
ades mâncarea-i mi-o dă mie
sau pisicuței, câteodată.
Și e atentă, cumpătată.

Iar când o'mbrac e o plăcere;
îmi pare-atunci și mai frumoasă
căci o gătesc cu prevedere
și cu rochița-a mai luxoasă.
Când o îmbrac, e o plăcere!...

Păpușa mea cu păr bălai
îmi zice totdeauna *mamă.*
Ce fericire e să ai
copii cuminți o, nu-ți dai seamă!
Imi zice totdeauna mamă!

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

RĂSPUNS

—„Vai, să nu ști nici atâta!
Pentruce mai mergi la școală?
Două numere-adunate,
doar că nu-i mare scofală!“

Astfel s'adresă lui Gicu
tată-său cam supărat;
însă Gicu cu'ndrăsneală
a răspuns ne'ntârziat:

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

—„Dacă nu e mare lucru
cât fac patru şi cu doi,
pentruce nu ştie Domnul,
şi ne'ntreabă tot pe noi?“

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

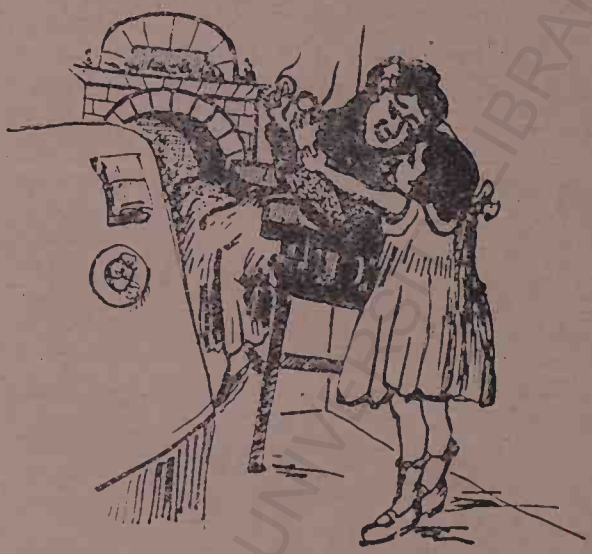

OCHELARII BUNICII

Din barba-i albă, Moș-Crăciun
tot lasă fulgii de zăpadă;
pare c'ar vrea să spună-acum
că va veni făr' să se vadă.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

u totuși sper că-l voi vedeà
pe Moș-Crăciun, ascunsul,
ce totdeauna-i undevà
fără să știu de dânsul.

Deaceea-am luat doi ochelari,
ce-i poartă des Bunica,
să stau la noapte ca pândar
făr'să mă'ncingă frica.

Căci ochelarii Mamei-mari
sunt buni la toate-toate ;
cu ei ea vede lucruri mari,
ce nu oricine poate.

BCU IASI CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

Deschide-o carte, un ziar
și toate le desleagă,
citind încet, atent și rar...
Ea scoate-o lume'ntreagă

cu minunate firi de smei,
cu domni și'mpărătese —
și-atâtea vorbe cu temei
de mulți neînțelese...

Deaceea sper că voi vedea
pe Moș-Crăciun, ascunsul,
ce totdeauna-i undeva
fără să știu de dânsul.

BCU "MIHAIL KOGĂLNICEANU" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BATALIA

„E lucru hotărât — pe Marţi,
la două dupămasă,
să fim toţi adunaţi aici,
la Alexandru — acasă“ —

a zis cu glas impunător
Steluţu către prietini
şi arată cu braţu 'ntins
spre umbra de sub cetini

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Se hotărâse pentru atunci
o mare bătălie
ce-o declarase două părți
care urmau să vie.

Intâi era grupul lui Dan
— sau Nemții — cum am zice —;
al doilea, al lui Steluț,
Românii — firi voinice ..

Sosi, deci, ziua de atac.
Cum totul s'aranjase,
la ziua hotărâtă — atunci
cu toți s'adunase.

BCU IASI CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

Din tabăra lui Dan, aveau
toți șapca dela școală;
să semene a nemți cu toți
în astă rânduială.

Ai lui Steluț însă aveau
toți coifuri — de hârtie —
armatei românești și ei
asemenea să fie.

Așa puteau fi diferiți,
cutoatecă prin limbă,
prin puști și săbii semănau.
...Dar în răsboi se schimbă...

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când fu războiul declarat
și semn de-atac se dete,
numai atunci să fi văzut
ce luptă, cu ce sete.

De-o parte și de alta, oști
veneau călări — pe bețe —
infanteriști — apoi — pe jos —
în rânduiri mari, răslețe.

De tunuri, barem, nu mai zic,
erau de lemn, pușcoace;
bombe de cânepă-aruncau
încolo și încoace.

BCU IASI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

Gorniștii — 'n goarne de carton —
sunau mereu asaltul
și'n luptă dârză, „corp la corp"
cădeau și unul și-altul.

A fost atacul îndârjit
— aproape două ceasuri —
și nici-o oaste nu a vrut
nici pace, nici popasuri.

Steluțu, însă'n mână luând
drapelul oastei sale,
strigă: — „Băieți, suntem Români,
să'nvingem pe-orice cale!"

BCU IASI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

Atunci toți cei din oastea lui,
din nou, ca prin minune,
recăpătară noi puteri,
pe dușmani a-i răpune.

Așa că tabăra lui Dan
— a nemților, „păgână“ —
fu'nvinsă aprig de Steluț,
de „oastea cea română.“

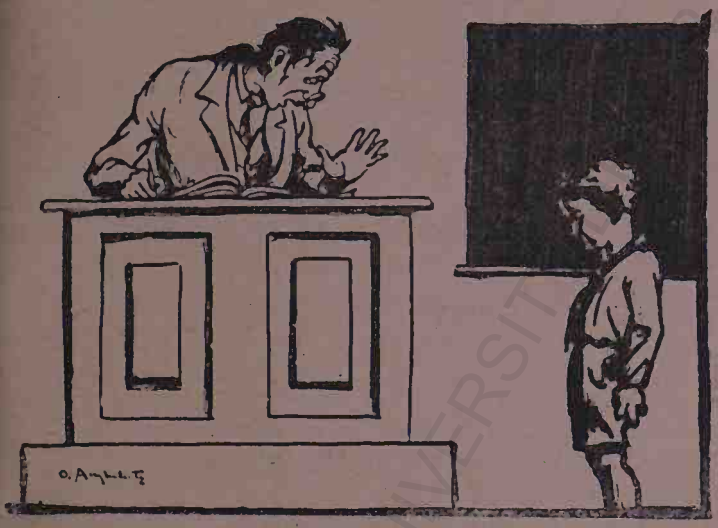

LA TABLĂ

De câteori ese la tablă, Graur
nu scoate un cuvânt, dar un cuvânt;
el lasă ochii 'n jos şi făr'să mişte
priveşte ne'ncetat înspre pământ.

—„Dece nu ne spui lecţia? Vorbeşte!“
odată s'a restit Domnul la Graur.
Dar el răspunse scurt: — Fiindcă tata
mi-a dat un sfat: „Tácerea e de aur.“

ÎNTRECEREA

Stând câte-şi-trei în faţă
unei gropi pline cu apă
am strigat: „Cine-o să poată
ca să sară-această groapă.“

— „Eu!“, strigă Georgică grabnic.
Si sări, căzând îndată.
— „Eşti un prost, râsei de dânsul,
asta e nimica toată...“

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dar sărind şi eu în groapă
am căzut ; ce mai noroi !
— Sandu n'a voit să sară
şi s'a despărţit de noi.

Când ne-am dus pe seară-acasă,
drept pedeapsă-am flămânzit
şi în loc de-orice mâncare,
o bătae am primit.

Numai Sandu, de bătaie
a scăpat şi neatins
a mâncat bucate bune
şi a râs, căci el ne-a 'nvins.

BCU IASI CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

MOARTEA PĂPUȘII

Când îi muri păpușa-i scumpă,
ce tristă era Geta, vai!
Ea o plângea cu lacrimi calde —
Deși-o știa că pleacă'n rai.

Si-avea dreptate Geta fiindcă
păpușa-i fuse totdeauna
și soră și copil și prieten,
cum nu îi va mai fi niciuna.

BCU IASI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

Pe cioburile ce rămase
— drept „rămășițe pământești“ —
le puse 'ntr'o cutie —„raclă„—
frumoasă, cum nici nu gândești.

In cărucior, puse păpușa,
ca într'un „dric“—și pe Grivei
l-a pus să tragă la „cortegiu“.
Apoi, cu prietenile ei,

pornit-au să conducă „moarta“
până sub nuc — loc aranjat
ca pentru cimitir — Si-o groapă
îndată Geta i-a săpat.

BCU IASI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

Când fu 'ngropată-apoi păpușa,
spre-a-i fi „memoria de veci",
i-au pus flori multe pe mormântu-i
și-o cruce, să te'nchini când treci.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MERII

„Să fi fost ca voi pe-atuncia"
— zise mama deodată —
pe când noi, copiii, 'n juru-i
s'ascultăm, făcurăm roată.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

„Mama mea, bunica voastră,
a venit cu-o poală plină
— numai mere — și noi veseli,
la chemarea-i blândă, lină

îi sărirăm înainte
și pe mâini o sărutarăm ;
iară ea ne dete mere“—
și-apoi noi ne depărtarăm.

Cei cari erau cu mine
au mâncat merele'ndată
— și aruncând coji și semințe —
o porniră iar la joacă

BCU IAȘI CENTRALA UNIVERSITARĂ LIBRARY

Insă eu am luat samânța
și frumos cu-o mică sapă,
am săpat și-am pus-o 'n brazdă
și-am udat-o-ades cu apă.

Și uitați-vă acuma
câți meri sunt de ne țin umbră,
cum mai stau frumos în rânduri
și pe ramura cea sumbră,

cum stau mere pârguite
rumene și coapte toate.
Ia priviți acum la ele,
par'c'așteaptă-a fi mâncate.

TEATRU

Azi, fiind Joi, după amiază,
când sunt liberi dela școală,
s'au vorbit mai mulți prieteni,
o serbare teatrală,

să'nfiripe-acas' la *Gicu*,
Astfel toți s'au adunat
ca să reprezinte piesa
pentru care-au invitat

pe părinții lor — de-asemeni
pe alți prieteni și mai mici.
Dar cu plată fiecare,
fie rude sau amici.

Ora trei: piesa începe:
Nicu-i mare împărat;
are-o barbă albă, lungă
și un păr nepieptănat.

Geta este 'mpărătească;
are părul alb de lână —
și cu toate că-i boită,
tot nu pare că-i bătrână..

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Gicu, Sile și cu *Lică*
sunt curtenii la palat,
toți cu haine cât mai scumpe.
...Iată vine delegat

dela tabăra vrăjmașe,
însoțit de vistavoi,
Relu să negocieze:
pentru pace sau răsboi?

Și cum acțiunea piesei
cere multă 'nverșunare,
în tot timpul cât vorbește
pentru-a patriei salvare,

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

nu știu cum!? — nenorocire! —
cum actorii stau de sfadă,
împăratului pornește
toată barba să îi cadă.

Spectatorii mici atuncia
au 'nceput să strige tare:
„Banii înapoi, degeaba,
asta nu-i reprezentare!“

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NELU

—„Cum te chiamă pe matale?“
—„Nelu“, îmi răspunde el —
Si-mi mai zițe, câteodată,
mămițica, Ionel.“

—„Și câți ani ai?“„—Ani am patlu.“
—„Bravo, bine, să trăiești!
Dar vre-o poezie, oare,
ști?“ —„Stiu încă și povesti.“

BCU IASI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

—„Ei atunci s'aud.“—„Păi, cale?
Eu stiu multe; ţe să spun?“
—„Care vrei.“—„Atunţia bine,
spun pe ţea cu Moş-Tlăţiun:

„Dlagi topii din lumea asta,
„vă milaţi voi tum se poate,
„Mos-Tlaţiun, din ţer, d'atolo,
„de le stie toate, toate?!

„Uite-aşa ne spune Mosu:
„noaptea, iana, plin zăpadă,
„tu tondei el sclie..., sclie...“
—„Ai greşit“, zic. — „Tai, să vadă

„plin feleastă, plin feleastă,
„ţe topii şi ţe pultale...
„Si d'atolo stie Mosu
„că-i silet nevoie male".

Şi în urmă, degeţelul
şi-l ridică Nelu'ncet
spre a mă convinge bine
Cât e Moşu de şiret.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

GRIVEI

Un căţelandru mic şi rapănos,
de toţi bătut şi huiduit de toţi
şi slab, ca să-ţi închipui nici nu poţi.
Aşà a fost găsit, când bucuros

I'a luat și dus acasă Țudorel.
I-a dat mâncare-apoi de l'a 'ntremat
și'ndată, cu-alți băieți, l'au botezat
Grivei, pe-acest nou prieten mititel.

Priveà sărmanul cățeluș smerit
pe salvatorul lui și nu știa
prin ce ar fi putut găsi cevà
să se arate cât mai mulțumit.

Cu rugăminte și cu plâns, apoi,
Dorel a izbutit să-l țină — acas' —
deși tăticu-i zise: „Nu te las
să ții tu javra asta pela noi."

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Trecură trei sau patru săptămâni,
să-l fi văzut atuncia pe Grivei;
puteai să juri pe orice lucru vrei
că nu e el; nu-l mai putea-i lua'n mâi

Frumos și sprinten și apoi supus
și credincios, cu totul devotat;
când vr'un străin s'ar fi apropiat,
lătrând, el la stăpân ar fi și spus.

Odat' veni o vulpe la coteț
ce vrea să fure pasări, dar Grivei
a prins-o și apoi, din blana ei,
Dorel avù palton de mare preț.

BCU "I.S. CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dar vara? Hei! atunci să-i fi văzut:
Dorel și cu Grivei pela scăldat
sau prin păduri, mergând la adunat
de flori. — Și astfel anii au trecut.

Și vezi, Dorel alt prieten n'a avut.
Când îl certau părinții el plângeà
și — orice necaz el lui Grivei spuneà —
cățelul nu-l trădà, erà tăcut.

Dar într'o zi muri. Și-acum, acum
Dorel cu cin'să mai petreacă-așà?
Durerea n'are cui o arătà,
cin' să-i mai fie prieten așa bun?!

RICA ŞI CU NICUŞOR

Rica şi cu Nicuşor
nu au stat la locul lor
şi 'ntr'o zi, vai! ce-au păţit!
Să m'apuc de povestit:
„Eu mă duc în piaţă — acum —"
le-a zis mama — dar vă spun:
fiţi cuminţi şi-ascultători,
dragii mamei puişori.
Ceasu-i opt, pân' la nămiezi
mă re'ntorc; tu, Rico, vezi
de acasă nu plecaţi
şi la joc nu vă certaţi".

BCU ASACHE UNIVERSITY LIBRARY

Cum plecă 'nsă mama lor,
Rica și cu Nicușor
s'au făcut, unul, coșar
și — altul, mare bucătar.
Rica se gândi ca ea
să gătească ce-i plăcea
mamei ei, care, acasă
re'ntorcându-se, voioasă
să se vadă așteptată
cu mâncări, ca niciodată
preparate-așa gustos ;
supă și mâncări cu sos...
Focu'n sobă l'au făcut ;
însă, vai ! n'au mai putut
să mai stea'n casă de fum.
Neștiind la sobă cum
umblă mama, au gândit
că e hornu — acoperit —
și la asta trebuia

Nicușor a ajuta.
Astfel, el eși atară
și urcându-se pe scară
pe'ndelete ca un moș,
puse mătura pe coș.
Dar când s'aplecă să vadă
unde-i astupat, grămadă
drept pe horn, în jos s'a dus,
nevăzându-se de sus.
Auzind larmă din casă,
Rica se grăbi să iasă
și să cheme ajutor
pentru bietul Nicușor.
Auzind-o speriată,
au venit vecinii 'ndată
și cu greu de-abia au scos
pe „coșarul" inimos...
care'n horn alunecat,
era palid, leșinat

și spoit negru, tăciun,
de funingine și fum.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

EU AM FĂCUT PE MAMA SĂ PLÂNGĂ

— După L. Leven —

Cum venisem dela şcoală
eri, urma ca să îmi fac
lecţia, cu socoteală,
iute s'o termin pe plac.
Dar pe când gândeam la teme

iată că veni pe loc
prietena-mi scumpă Steluța
și mă invită la joc.
Fără pic de remușcare,
îmi lăsai cartea de-o-parte
să văd mingia cum sare.
Și-o pornirăm mai departe...
Mama, dar, ce vede toate,
îmi strigă: „Ar trebui
la gramatică, probleme
să-ți înveți și să-ți mai scri!"
Dar la-aceste invitații
tot mai surdă m'am făcut
și, cu prietena mea scumpă,
ne-am jucat cum ne-a plăcut.
Mama mă strigă 'ncodată,
însă iar o ocolii
„Doar câtevà clipe, mamă,
și îndată voi veni".
Căci în loc de conjugare
și probleme de făcut,
de o mie de ori jocul,

vă spun drept, mi-e mai plăcut.
„Bine, bine — zise mama —
„iar de lecție nu-ți vezi?!“
Și Steluța înțelese
și plecă; însă ce crezi?
Cât de greu eràm jignită!
Că în hohote de plâns,
lecțiile dând uitării,
mă boceam de jocul stâns.
Mama-atuuci, băgând de seamă,
fără niciun pic de-asprime,
dojenindu-mă de lene,
mă povățui c'orcine
vrea ca să se facă mare
trebuie să studieze;
jocul nu dà de mâncare.
Deci oricine să lucreze.
Mama, da, aveà dreptate,
dar această dojenire
nu-mi faceà așà plăcere

și atunci scoasă din fire,
închisei caietu'ndată
și'ncepui să plâng, să țip
și mai mult, privind la mama—
și voii cu orice chip
s'o conving că am dreptate
că-s destul de înțeleaptă
și că eu nu am nevoie
de-al său sfat, la nici o faptă.
Și-i vorbii atât de bine,
că-și pierdu orice răbdare
și în urmă-atuncea, mama
mă trimise la culcare,
la pătucu-mi plin de vise.
Iar în loc de pedepsire
cu o voce tristă-mi zise:
„Neto, doar o proastă fire
într'atât se mâniază..."
supărând pe mama sa,
când iubirea ei veghează"..

Și pe drept, putui vedeà
ochii mamei plini de lacrimi
ce curgeau strălucitoare,
pe obrăjii scumpi și par'că
dojeneau a mea purtare...
Eràm foarte vinovată:
Vai, făcut-am eu să plângă
pe măicuța și să-i bată
inima cu-așa durere!
Inima ce'n viața toată
cu iubire a bătut
numai pentru mine! Oare,
n'ar fi trebuit s'aduc
vorbe dulci, răsplătitoare?!
Astfel mai întreaga noapte
la acestea m'am gândit,
până somnul puse capăt
ăstui chin — Și-am adormit.

Cum se lumină de ziuă,

spart-am puşculiţa'ndată
şi în loc să dau pe dulciuri
banii, cum făceam alt'dată,
un buchet de flori frumoase,
parfumate-am cumpărat
— ştiind că florile-i plac mamei —
şi îndată i le-am dat.
Am rugat-o să mă ierte
de mânia mea nebună
şi cu ochii plini de lacrimi
o şi sărutai pe mână.
Nu fără de turburare
— însă foarte fericită —
mama mă cuprinse'n braţe:
ertăciunea fiind primită.
Şi cu inima pătrunsă
zise: „Ca să nu te-ajungă
supărarea niciodată,
pe măicuţa ta iubită,
n'o făceà ca să mai plângă.“

CAINELE 'MPĂCIUITOR

Unchiul i-a adus lui Gică
și lui Nicu un pachet —
și în el — ce bucurie ! —
prăjituri și mult bănet.

Banii-i împărțiră dânșii
cu 'nvoială, ce să zic ?!
Dar la prăjituri când fuse,
ceartă, larmă și-alt nimic

Ne'nțelegerea aceasta
era doar de-o prăjitură ;
un-spre-zece erau toate
și ei, doi — proastă măsură.

Gică pretindea că dânsul
să ia șase — fiind mai mare — ;
Nicu susținea că-adesea
celui mic se dă'mpăcare

Astfel, multă vreme, cearta
a durat pân 'ce Grivei,
câinele amândorora
se apropie de ei,

Si fiindcă băeţii noştri
la Grivei ţineau la fel,
s'au gândit că prăjitura
cu pricina-i pentru el.

Dând-o lui Grivei,
îndată câinele fu mulţumit —
iar în felu' — acesta, cearta
din 'nainte luă sfârşit.

BCU IASI/CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

MELCUL ŞI RÂNDUNICA

— Prelucrare —

In jurul unui turn înalt,
sburau voioase rândunele,
serbând şi Primăvara'n cânt
sosită totodat' cu ele.

In vârful turlei, obosită
o rândunică se oprì;
dar, cum acolo ea zărise
un melc, mirată îl grăi:

„Cum prietene, prin ce mijloace,
„cin' te-a adus aicea sus?
„Iti dau cuvântul, sunt cuprinsă
„de o mirare de nespus!

„Cum? Fără aripi și picioare
„s'ajungi aici? Pe legea mea,
„oricine, e în stare-a crede
„că ești suit de cinevà!"

Și melcul, zâmbitor atuncia
răspunsu'-acesta i l-a dat:
„E drept că, nu mi-a dat Natura
„picioare și-aripi de sburat.

BCU "ION CENTRAL" UNIVERSITY LIBRARY

„Mai mult decât acestea, însă,
ea mult mai mult mi-a dăruit:
răbdare, stăruință dârză
și-un *caracter de neclintit.*

Cu însușirile acestea
ajung când vreau, pe orișiunde,
prin locuri care, nici piciorul
nici aripa, nu pot pătrunde..."

BCU IAȘI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

COCOŞUL ŞI RAŢA

Ştim cu toţi că'ntoteauna
raţa are obicei
să-şi petreacă'n apă vremea.
Deaceea dumneaei

cată bălțile; în ele
află mormoloci și pești
și-apoi, unde pui plimbarea...
nici nu poți să te gândești!

Ispitit de toate-acestea,
un cocoș, mai-ună-zi,
se'ndreaptă către o rață
și îi zise: —„Aș dori

să vă fac o rugăminte
nu tocmai supărătoare:
Apa-aceasta ce se'ntinde
unduioasă; lucitoare,

nu știu cum, dar totdeanna
mi-a plăcut. Deci, v'ași rugà
— fiindcă nu am nici lopată
și nu știu nici a'notà —

când pe lac mai mergeți, doamnă,
să mă luați, zău, și pe mine.
Și v'asigur, pentru-aceasta —
eu voi recunoaște bine!"

—„Cum să nu? Vai, cu plăcere —
chiar și-acum de vreți, poftiți!"
îi răspunse'ndată rața.
Și porniră învoiți

amândoi pe lac — răţuşca,
luând cocoşul în spinare. —
Amândoi vorbeàu de peşte,
de porumb sau de plimbare.

Când de ei porniră, însă,
să vorbeassă, raţa zise:
— „Fără să mă cred sau laud,
ci, vorbind lucruri precise,

sunt cu mult mai înzestrată
decât dumnea-voastră-mi pare;
ştiu să merg, să'not în apă
şi sub apă — şi mirare:

nu mă ud şi nu mă umplu
de noroi. Pe când 'Mnea-voastră..."
Dar cocoşul o 'ntrerupse:
— „Nu te ţine aşa măiastră

că, nu poţi cânta ca mine."
— „Bine, însă, ce scofală
faci cu cântu-ţi, zise raţa;
asta-i numai doar o fală..."

— „Cum doar fală, când cu cântu-mi
eu pe oameni îi vestesc
când e zi sau miez de noapte?
Eu sunt ciasul pământesc!"

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dar de-acestea toate, rața
tot râzând cu măcăt tare,
brusc, cocoșu'-uitând că dânsu-i
dus de rață în spinare,

începù s'o ciugulească.
Rața-atunci îl și trânti —
și neștiind să'noate, bietul,
în afund de lac, pieri.

Morala :
Nu te lăuda, amice,
mai ales, la protectori,
căci îi superi și atuncia
tot pe tine te dobori.

BCU ARHIVA CENTRALĂ UNIVERSITY LIBRARY

MĂGARUL BOIERIT

S'a'ntâmplat — nu-i multă vreme,
dupăcum, nici lucru rar, —
ca, prin naştere, să aibă un leit, sadeà măgar
păr mai scurt şi mai subţire.
Astfel, urechiatul nostru, se credea
că nu-i din fire
tot măgar.
Şi spunea ades la prieteni că el n'are
nici habar
de părinţi sau de-alte rude.
Şi cu vorbe cât mai crude,
răspundeà oricui venia
să îl spună că-i cunoaşte viaţa-
adevărată-a sa:

„Poate cinevà să spună că's măgar, în
aşa hal
„Am ajuns? Se poate asta? Eu's catâr,
dacă nu, cal
„păru-mi scurt, lucios, urechia ascuţită
şi subţire!
„Indrăsneţ trebui să fie celace măgar din fire
„mă socoate şi vorbeşte că aşi fi
de-asemeni fel.
„Urechiatul, ce obrasnic! Am să mă
reped la el!
„O, mişeii! cum se poate să fiu eu
de-astfel de neamuri
„când n'avem asemănare nici la chip
şi nici la hamuri."

Şi cu vorbe de acestea, dânsu-şi încheia
pledoarea.

Intr'o zi, pe când măgarul îşi serbà
încununarea
gloriei la el acasă, de'nvitaţi înconjurat,

tată-său veni să-l vadă. Dar măgaru'nfuriat
a răgit atât de tare și urât, când l-a zărit,
că'nvitații se'ntrebară, dacă nu au asurzit;
dacă nu, amfitrionul nu-i mai mult
decât măgar,
— chiar n'având urechea mare și nici
părul lung și rar —
Devenise urechiatul mai măgar ca
orice rude
despre care el vorbise cu porniri atât
de crude.

Morala:

Dacă'n viață ți-e deschisă calea către boerie
și de ești chiar din opincă, spre o bună
'nfăptuire
te va duce doar iubirea și cinstirea de ai tăi—
căci, nu strălucește nimeni, dând în altul
cu noroi.

CAPRA RÂIOASĂ

Cuivà

Erà pe vremea-aceea când baia existà
pentru oricare plantă sau animal sadeà.
Aşà dar, orice fiinţă aveà ca însuşire
să-şi cureţe şi trupul, pe lângă-a sa gândire.
Nici porcul, nici măgarul nu aşteptau
atunce
mâncarea pe de-a-gata sau patul să se culce.
Insă'ntre toate-acestea erà un animal
ce se credea mai mult ca o rigă. 'N aşà hal
ajunse cu'ngâmfarea, că nu mai vru ea baie
să facă. Şi adesea spuneà că nu e oaie...
Că'n calitatea dânsei de capră, ce erà,
nu poate sta cu gloata.— Şi coada'n sus ţineà.

. . . . . .

Dar se'ntâmplă, cu timpul, tot
astfel nespălată,
să prindă râie.—Atuncia, ea se grăbi îndată
să vină să se spele dar, neavând alt loc,
veni la baia gloatei. Aicia: cioc, cioc, cioc,
bătù la ușă; apoi, spre a puteà vedeà
ca nu cumvà să fie prin preajmă cinevà,
deschise-o leacă ușa, se strecură încet,
chemă băieșu'ndată și-i spuse'n mod discret
să i se pregătească o baie mai aleasă,
căci dânsa este, doară, de neam, împărătească.
— Uitasem a vă spune: când dânsa a intrat
nu se găsia chiar nimeni la rând,
pentru spălat.—

Vai! însă deodată, o ușă s'a deschis
și apăru un tigru, mai habitir ca'n vis.
Atuncia, capra noastră, așijderea
surprinsă,
spre a-și salvà onoarea, așa grozav
cuprinsă,

când i-amini băiesul că baia-i este gata,
ea-i spuse că: —„Aicia, unde se spală gloata,
nu face baie...“ Acasă ea are baia sa...
(Ştiau cu toţi că minte — deci nimeni n'o credea).
Şi capra se întoarse, uitând însă de coadă...
Şi tigrul şi băiaşul putură-atunci să vadă
că, îngâmfata doamnă, pretinsă'mpărătească,
nu e decât o capră, ba şi mai mult: râioasă.

Morala:

Când îngâmfarea pune pe tine stăpânire
nu te încrede-amice mai mare peste fire —
că'n loc de admiraţii, vor râde toţi cu haz,
şi'n loc de mulţumire, ai să culegi necaz.

RĂSPUNSUL GREERULUI CĂTRE FURNICĂ

— „Iar cânți, cumetre greer, iar?“
— Furnica-i zise greerului —
„Au, ai uitat ce-al tău strămoș
„a pătimit, cântând stihuri?
„Când a venit, Iarna, flămând,
„la străbunica mea plângând

„să-i dea din hrana ei cevà?
„Şi când aceasta nu i-a dat,
„cum bietul cântăreţ juca,
„cum a murit flămând în frig,
„au, ai uitat?
„Dece tot cânţi şi nu-ţi culegi
„merinde să nu paţi ca el
„la iarnă, căci eu nu te-ajut?“

Dar greerul ce tot tăcut
stătuse, 'ndată i-a răspuns:
— „Te-am ascultat, cumătră, da;
„dar sfatul tău puteai ascuns
„să-l fi ţinut
„Cu el nimica n'ai făcut,
„vorbindu-mi tot aşà şi-aşa.
„Cât ceru-albastru, nesfârşit
„e numai piatră de safir,
„cu stele de-aur şi argint;
„cât soarele pe-acest pământ

„deschide flori de mărgărint
„(ce-a lor mireasmă, dulci zefiri
„le poartă vara'n lung și'n lat),
„prin lunci și codru 'nfiorat,
„puteà-voi lira, nemișcat
„s'o țin? Natura să n'o cânt,
„și sufletului, dând avânt,
„din farmecu-i, să nu slăvesc?
„Decât, cu tine, — atâta timp,
„în lumea asta să trăiesc,
„doar burtă mare să-mi urzesc
„— de suflet fiind nepăsător,
„ca orice muritor de rând —
„prefer o vară să trăiesc,
„cu sufletu'nălțat, cântând,
„să farmec traiul pământesc.
„Și de-oi muri, sacrificat,
„sunt fericit,
„sunt împăcat

„că'n cântul meu nevinovat,
„o'ntreagă lume a cântat
„și-oricare suflet obidit
„o mângâiere și-a găsit.
„Iar, ață, voi aveà
„că nimeni nu mă va uita".

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

BCU IAȘI/CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINSUL:

Bucata	Pagina
Tainele lui Moş-Crăciun	7
Păpuşa mea şi mama ei	13
Răspuns	16
Ochelarii bunicei	18
Bătălia	21
La tablă	27
Intrecerea	28
Moartea păpuşii	30
Merii	33
Teatru	36
Nelu	40
Grivei	43
Rica şi cu Nicuşor	47
Eu am făcut pe mama să plângă	51
Câinele 'mpăciuitor	57
Melcul şi Rândunica	60
Cocoşul şi Raţa	63
Măgarul boierit	69
Capra râioasă	72
Răspunsul Greerului către Furnică	75

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1960

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

1985

DE ACELAȘ AUTOR:

APARUTE:

Tainele lui Moș-Crăciun, ed. I 1926.

Pasteluri Petrolifere, 1929.

P. Cerna (viața), Adevărul literar, 1932—33

IN CURS DE APARIȚIE:

P. Cerna (Viața și opera poetului).

Sângele Pământului

Intre Isus și Nietzsche.

IN COLABORARE CU RADU GYR:

Un tăciune și-un cărbune.

Antologie din *Les Fleurs du mal* de Baudelaire.

Tip. „M. M. Antonescu"
București, Str. Luterană, 18

PREȚUL LEI 20

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITĂȚII BIBLIOTECA

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BC ASIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY